

τοῦ Χάρωνος, ἐνεφανίζετο ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Πλούτωνος καὶ τῆς Περσεφόνης ἵνα ἀναμείνη τὴν αὐστηράν αὐτῶν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 1888.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Αἱ γυναῖκες αἱ ἀναμιγνύμεναι εἰς τὴν πολιτικὴν ἐμοιάζουσι μὲ ὄρνιθας, αἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ γείνωσι γῦρες.

«Jean-Jeanette»

Ὅταν εἶνέ τις πρίγκηψ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε ἄνθρωπος ὡς ὅλοι οἱ ἄλλοι.

«Pierre Marmontel»

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠγαπῶμεν καὶ ἀπωλέσαμεν δὲν εἶνε ἐκεῖ ἔνθα νομίζομεν, ἀλλὰ πάντοτε ἐκεῖ ἔνθα εὐρισκόμεθα.

«Alexandre Dumas υἱός»

Πᾶν ὅ,τι ἀγαπᾷ τις νὰ εὐρίσκη παρὰ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γυναικί, τοῦτο καταθλιβόμενος δὲν εὐρίσκει καὶ εἰς τὴν τοῦ γείτονός του.

«Ernestos»

Μὴ περιφρονῆς μηδὲ τὸν ὀδοκαθαριστὴν αὐτόν, πιθανὸν νὰ λάβῃς ποτὲ τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ.

«Lagrange»

ΚΑΚΗ ΝΥΜΦΗ

ΜΥΘΟΣ

«Ἡ αὐγὴ θεὸς νὰ τὰ δείξῃ,
τίνος μάνα θεὸς νὰ λείψῃ».

— Δέν τον θέλω σοῦ λέω, δέν τον θέλω! δὲν ἔμπορῶ νὰ κάμω μαζί της! ...

— Μά, καὶ μὲν γυναικα, μάνα μου εἶνε...

— Μάνα, ξεμάνα δὲν ξέρω ἐγώ! ... ἢ θὰ φύγῃ ἢ θὰ φύγῃ! ...

Ἐπέρασαν ἡ ἡμέρες τοῦ γάμου, ἔπαψαν ἡ χαρὲς καὶ τὰ τραγούδια ἐπῆγαν ἕνας ἕνας καὶ οἱ καλεσμένοι εἰς τὰ σπίτια τους. Ὁ γαμπρὸς ἔπιασε πάλι τὴ δουλειά του καὶ ἔς τὸ χωράφι, ἡ νύφη ἄρχισε νὰ διορθῶνῃ τὸ σπίτι της σὰ καλὴ νοικοκυρά.